275 STEĆCI

sljedećim desetljećima nestat će kršć. antike u pravome smislu riječi. Nema dvojbe, međutim, da je starokršć. umjetnost, osobito arhitektura i skulptura, imala formativni udio u rađanju srednjovj. civilizacije u svim našim krajevima.

LIT.: W. Gerber, Forschungen in Salona, I, Wien 1917. - R. Egger, Forschungen in Salona, II, Wien 1926. - J. Brøendsted, Fr. Weilbach i E. Dyggve, Recherches à Salone, Kopenhague 1927. – E. Dyggve i R. Egger, Forschungen in Salona, III, Wien 1939. – E. Condurachi, Monumenti cristiani del Illirico, Efemeris Dacoromana, 1940, 9. - M. Mirabella Roberti, Il duomo di Pola, Pula 1943. - E. Dyggve, History of Salonitan Christianity, Oslo 1951. - M. Prelog, Poreč, grad i spomenici, Beograd 1957. – B. Marušić, Kasnoantička i bizantska Pula, Pula 1967. – M. Cagiano De Azevedo, Il Palatium di Porto Palazzo a Meleda, Accademia dei Lincei, Atti, 1968, 165. – N. Cambi, Krist i njegova simbolika u likovnoj umjetnosti starokršćanskog perioda u Dalmaciji, VjAHD, 1968-69, 71. - J. B. Ward Perkins, Memoria, Martyr's Church, Akten des VII Inter. Kongresses für Christlichen Archäologie, Trier 1965, Città del Vaticano-Berlin 1969. - F. W. Deichmann, Märtyrerbasilica, Martyrion, Memoria und Altargarb, Römische Mitteilungen, 1970, 77. D. Rendić-Miočević, Battisteri in ambienti rurali nell' Adriatico orientale, Corsi di cultura sull' arte ravennate e bizantina, 1972, 20. - I. Petricioli, I più antichi edifici cristiani a Zadar (Zara), Arheološki vestnik (Ljubljana), 1972, 23. - G. Cuscito, I reliquiari paleocristiani di Pola, Atti e memorie SIASP, 1972-73, 20-21. - M. Suić, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976. – N. Cambi, Neki problemi starokršćanske arheologije na istočnoj jadranskoj obali, Materijali, XII, Zadar 1976. – Isti, Starokršćanska crkvena arhitektura na području salonitanske metropolije, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1978, 29. - B. Vikić- -Belančić, Elementi ranog kršćanstva u sjevernoj Hrvatskoj, ibid., 1979, 30. – I. Fisković, O ranokršćanskim spomenicima naronitanskog područja, u knjizi: Dolina rijeke Neretve od prethistorije do srednjeg vijeka, Split 1980. — D. Rendić-Miočević, Salona Christiana — O salonitanskim primjerima »crkve bez krova«, Prilozi – Dalmacija, 1980. – 1. Fisković, Ranokršćanski sarkofazi s otoka Brača, VjAHD, 1981, 75. – A. Šonje, Bizant i crkveno graditeljstvo u Istri, Rijeka 1981. - Isti, Crkvena arhitektura zapadne Istre, Zagreb - Pazin B. Gabriĉević, Le plus ancien oratoire chrétien de Salone, VjAHD, 1984, 77. Duval, Mensae funéraire de Sirmium et de Salone, ibid. - D. Rendić-Miočević, Question de la chronologie du dévelopement des basiliques doubles de Salone (Salona Christiana, IV), ibid. — N. Cambi, Arhitektura Narone i njezina teritorija u kasnoj antici, Radovi. Filozofski fakultet—Zadar, 1984—85, 24. — M. Prelog. Eufrazijeva bazilika u Poreču, Zagreb 1986. – Z. Gunjača, Kasnoantička fortifikacijska arhitektura na istočnom jadranskom priobalju, Materijali, XXII, 1986. - E. Marin, Starokršćanska Salona, Zagreb 1988. – P. Chevalier, Les baptistères de la province romaine de Dalmatie, Diadora, 1988,
 10. – Antička Salona, Split 1991. – J. Jeličić-Radonić, Gata, Split 1994. – Ranokršćanski spomenici otoka Brača, Split 1994. – N. Cambi, Sarkofag dobroga pastira iz Salone i njegova grupa, Split 1994.

STAROKRŠĆANSKA UMJETNOST, dio menze iz Salone. Zagreb, Arheološki muzej

STEĆAK U LOVREĆU KRAJ IMOTSKOGA

STARO PETROVO SELO, selo *JI* od Nove Gradiške. Župna crkva Sv. Antuna Padovanskoga jednobrodna je barokna građevina (1773 – 75) sa sakristijom uz zaobljeno svetište i zvonikom koji se izdiže iz glavnoga pročelja; oko crkve je zid. U crkvi, sa zidnim slikama A. Kellera (1819), nalaze se kasnobarokna tri oltara, propovjedaonica i ispovjedaonice s karakteristikama rokokoa, te klasicističko kandilo i slika Sv. Ane, rad I. Bergera (XIX. st.). — U nedalekom Oštrom Vrhu mnogobrojne ant. opeke upućuju na veću zgradu.

LIT.: J. Buturac, lz crkvene povijesti Starog Petrovog Sela i okolice, Slavonski Brod s. a.

A. Ht.

STAY (Stojić), Benko, slikar, pjesnik i glazbenik (Dubrovnik, 1650—1687). God. 1680. dobio je od Vijeća Republike trogodišnju stipendiju za učenje slikarstva u Rimu. Boravio je u Rimu, Napulju, Bologni i Parizu. U starijoj se literaturi spominju njegovi portreti Petra Franje Staya, Antuna i Benka Primovića i slika *Starac koji podrezuje krila Amoru*, ali ta djela nisu očuvana. Književnik Petar Kanavelović poticao ga je u jednoj svojoj pjesmi da izradi veliku kompoziciju s prikazom pobjede poljskoga kralja Jana Sobieskoga nad Turcima kraj Beča 1683, ali se ne zna da li je to ostvario. Može se pretpostaviti da je S. autor oltarne slike *Navještenje* u dubrovačkoj katedrali (podrijetlom iz crkve Gospe od Kaštela).

LIT.: K. Prijatelj, Slikari XVII. i XVIII. st. u Dubrovniku, SHP, 1949, 1, str. 255—258. — Isti, Umjetnost XVII. i XVIII. stoljeća u Dalmaciji, Zagreb 1956, str. 77—78. — Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok. K. Plj.

STEĆCI, srednjovj. nadgrobni kameni spomenici uglavnom iz razdoblja XIII—XVI. st. Središnji prostor na kojemu se pojavljuju je Bosna i Hercegovina; u Hrvatskoj ih ima u sjevernoj (okolica Knina i Drniša, izvor rijeke Cetine) i srednjoj Dalmaciji, na dubrovačkome području te mjestimično u Lici (Otočac, Gospić) i Slavoniji (Daruvar, Pakrac, Požega).

Oblikovni razvoj stećaka može se pratiti od amorfne i grubo klesane ploče do pojave sanduka poput sarkofaga od sred. XIV. st., kada stećci dobivaju natpise i ukrase. Označavanje grobova stećcima gubi se tijekom tur. prodiranja u naše krajeve.

Potvrđeno je blizu 200 nekropola otprilike s 3400 stećaka; jedan dio čini komunalna grobišta, a ima i takvih koji su podignuti na »baštini« pojedinih plemenitaša.

Stećke su izrađivali majstori »kovači«, a natpise su sastavljali »dijaci«. Natpisi bosančicom najčešći su u dubrovačkome području i u okolici Makarske. Ukrasi na stećcima se sastoje od raznih ornamenata i figuralnih prizora. Vrsno su urešeni obelisci (ima ih malo), potom sljemenjaci, križevi (i njih je malo), sanduci i ploče. Najčešći su lik. motivi polumjesec, križ, rozeta i krug, odnosno vijenac; najzastupljeniji je prikaz štit s mačem, posebice u primorskome području. Stećke brdovitog zaleđa Makarske karakteriziraju stilizirana stabla i ljiljani, a u dubrovačkom području solarno-lunarni prikazi sa štitom i mačem. Umj. obradba stećaka slijedi uglavnom oblike pučkoga stvaralačkoga izraza s odrazima romaničke i